

Zarzuty i główne argumenty

Na podstawie art. 8 ust. 2 dyrektywy 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 czerwca 2002 r. odnoszącej się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku Republika Słowacka powinna była zapewnić sporządzenie planów działań dla głównych odcinków drogowych (drogi, którymi przejeżdża rocznie ponad trzy miliony pojazdów) i głównych odcinków kolejowych (linie kolejowe, po których przejeżdża rocznie ponad 30 000 składów pociągów) na swoim terytorium w terminie do dnia 18 lipca 2013 r. Na podstawie art. 10 ust. 2 w związku z załącznikiem VI do tej dyrektywy Republika Słowacka powinna była następnie zapewnić przekazanie streszczeń planów działań do Komisji w terminie do dnia 18 stycznia 2014 r.

Republika Słowacka uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na podstawie art. 8 ust. 2 dyrektywy i art. 10 ust. 2 dyrektywy w związku z załącznikiem VI do dyrektywy w odniesieniu do 445 głównych odcinków drogowych i 16 głównych odcinków kolejowych, o których wcześniej powiadomiła Komisję.

(¹) Dz.U. 2002, L 189, s. 12; wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 15, t. 7, s. 101.

Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2020 r. – Komisja Europejska / Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

(Sprawa C-692/20)

(2021/C 53/38)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Armenia, P.-J. Loewenthal, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie podjąwszy działań koniecznych w celu wykonania wyroku Trybunału w sprawie C-503/17, Komisja/Zjednoczone Królestwo, EU:C:2018:831, Zjednoczone Królestwo nie wypełniło zobowiązań ciążących na tym państwie na podstawie art. 260 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w związku z art. 127 i 131 Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (¹);
- nakazanie Zjednoczonemu Królestwu, na podstawie art. 260 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w związku z art. 127 i 131 Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, zapłaty na rzecz Komisji;
- kary w wysokości 268 878,50 EUR dziennie od dnia wydania wyroku w niniejszym postępowaniu do dnia, w którym Zjednoczone Królestwo wykona wyrok w sprawie C-503/17;
- ryczałtu w wysokości 35 873,20 EUR pomnożonego przez liczbę dni od daty wydania wyroku w sprawie C-503/17 do dnia, w którym Zjednoczone Królestwo wykona ten wyrok lub do dnia wydania wyroku w niniejszym postępowaniu, którakolwiek z tych dat okaże się wcześniejsza, przy czym minimalna wysokość ryczałtu to 8 901 000 EUR;
- obciążenie Zjednoczonego Królestwa kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W wyroku w sprawie C-503/17, Komisja/Zjednoczone Królestwo, EU:C:2018:831, Trybunał uznał, że nie cofnąwszy uprawnienia do stosowania banderolowanego paliwa do celów tankowania prywatnej rekreacyjnej jednostki pływającej, Zjednoczone Królestwo uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na podstawie dyrektywy Rady, ⁽¹⁾ 95/60/WE z dnia 27 listopada 1995 r. w sprawie banderolowania olejów napędowych i nafty. Ponieważ Zjednoczone Królestwo nie podjęło działań koniecznych do wykonania tego wyroku, Komisja postanowiła wnieść sprawę do Trybunału.

W skardze Komisja proponuje, na podstawie art. 260 TFUE w związku z art. 127 i 131 Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, aby Trybunał nałożył na Zjednoczone Królestwo karę w wysokości 268 878,50 EUR dziennie od dnia wydania wyroku w niniejszym postępowaniu do dnia, w którym Zjednoczone Królestwo wykona wyrok w sprawie C-503/17, oraz ryczałt w wysokości 35 873,20 EUR pomnożonego przez liczbę dni od daty wydania wyroku w sprawie C-503/17 do dnia, w którym Zjednoczone Królestwo wykona ten wyrok lub do dnia wydania wyroku w niniejszym postępowaniu, którakolwiek z tych dat okaże się wcześniejsza, przy czym minimalna wysokość ryczałtu to 8 901 000 EUR.

⁽¹⁾ Dz.U. 2019, C 384 I, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. 1995, L 291, s. 46.